CT-28

Chó, Mèo Có Nghĩa

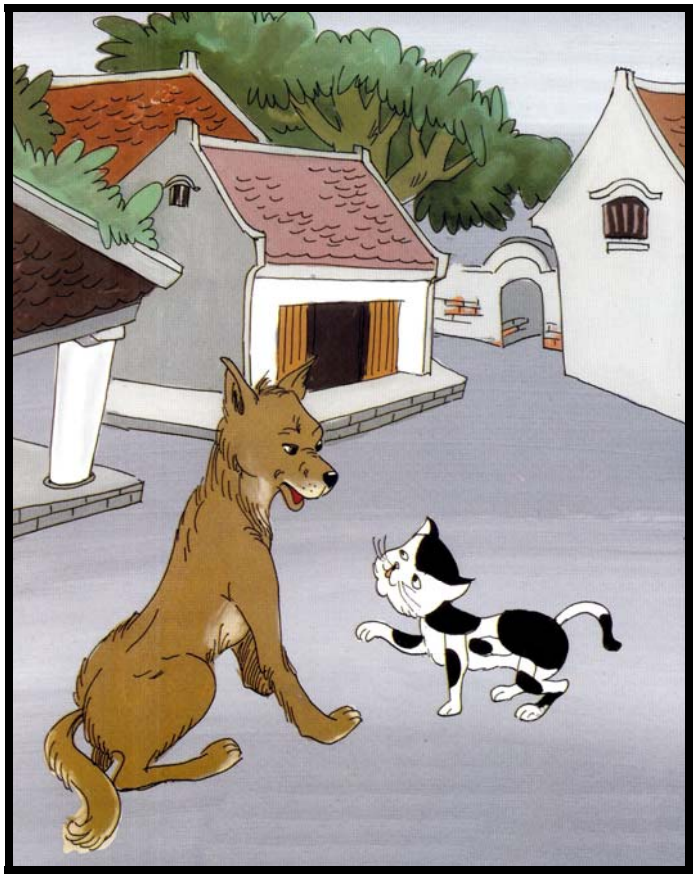

Minh Họa: Phương Hoa

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

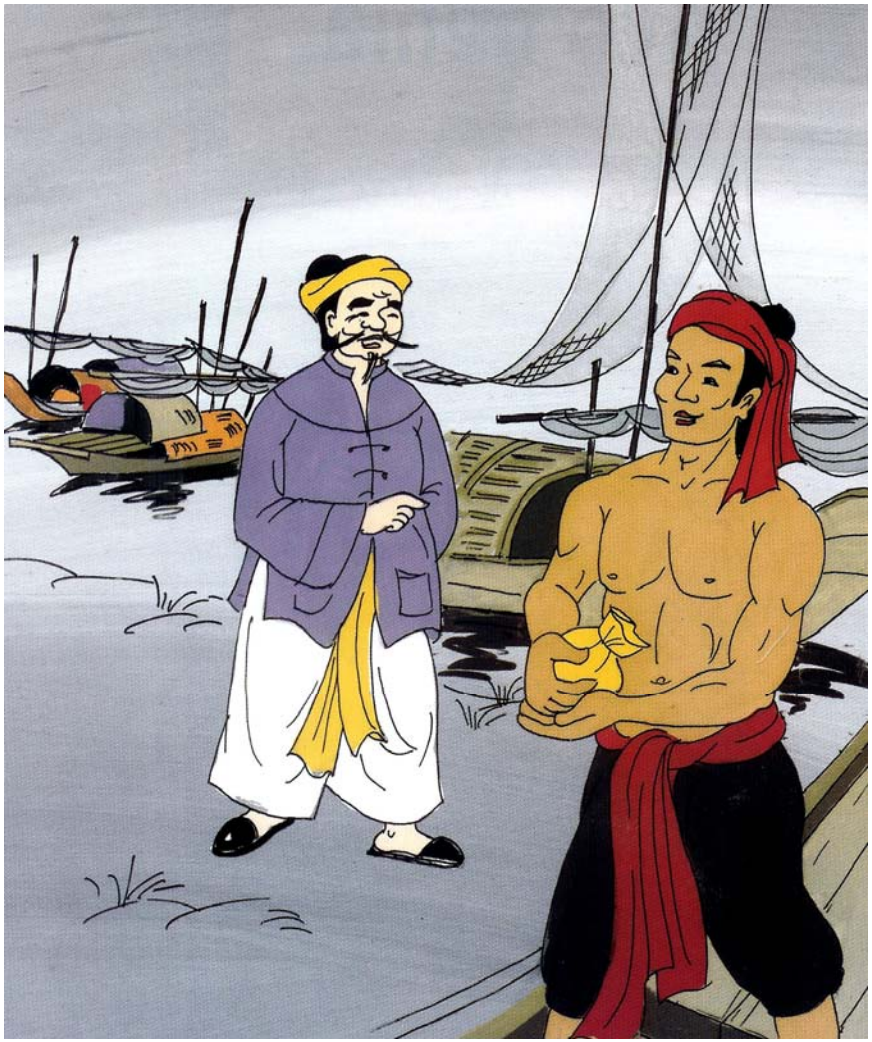

Ngày ấy, có một chủ thuyền buôn vào bến để kén người giúp việc. Vừa vào đầu bến, chủ thuyền nhìn thấy một chàng trai khỏe mạnh, chèo thuyền như đấy chiếc lá tre và có vẻ là người thạo sông nước liền ưng ngày rồi thỏa thuận với anh nhờ anh giúp việc. Chủ thuyền đưa anh trước một món tiền đặt cọc.

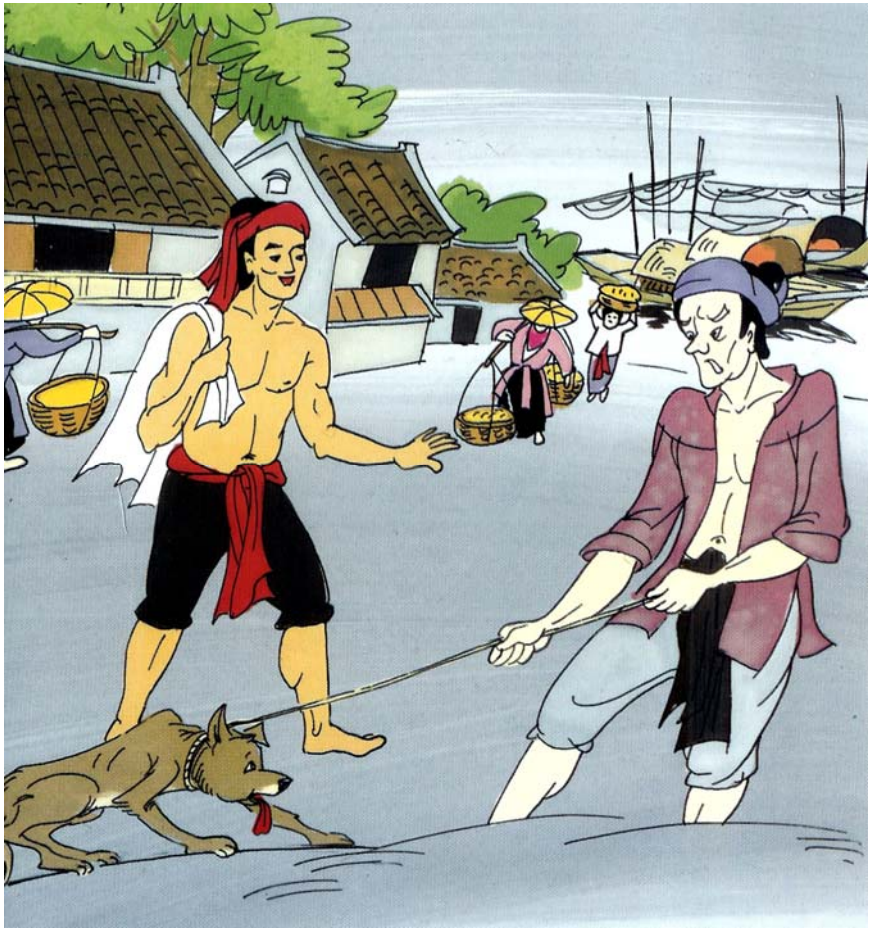

Nửa tháng sau, thuyền của anh cập bến ở cửa biển bên kia, mọi người dưới thuyền lên bờ dạo chơi, cảnh trên bờ đông như hội. Chợt anh nhìn thấy một người đàn ông đang kéo cổ con chó sắp quẳng xuống biển, anh đến gần và nói:

– Sao ông lại quẳng chó xuống biển?

– Tôi mua miếng thịt để cúng, chó ăn hết, nó hại tôi nên tôi muốn vứt nó đi.

Anh đưa hai quan tiền cho người chủ chó xin mua lại, người ấy sướng qua vì mang chó vứt đi mà lại được tiền. Con chó như biết được cứu thoát, ngoe ngoảy đuôi đi theo anh.

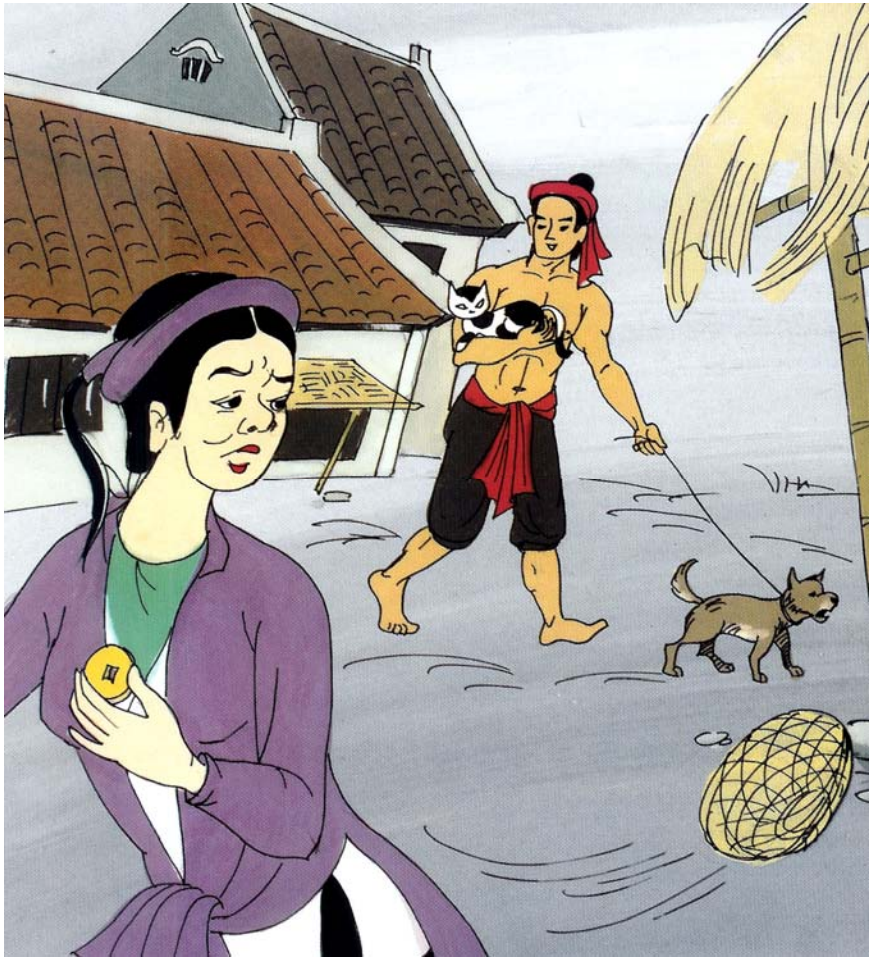

Đi một quãng, anh lại gặp một người đàn bà tay xách cái bu trong có con mèo, miệng lẩm bẩm nói:

– Vứt mày xuống biển.

Anh hỏi bà:

– Nó có tội gì mà bà giết nó?

– Nó ăn vụng hết nồi cá của tôi! Anh có chứa con ăn vụng này thì tôi cho.

Anh đưa cho người đàn bà một quan tiền, người ấy quơ tiền rồi chạy vụt đi như sợ bị đòi lại. Thế là anh lại bế con mèo cùng anh đi.

Dọc đường đi, bên đê, anh lại thấy hai đứa trẻ chăn trâu đang ngồi đốt lửa, bên cạnh có cái giỏ nhốt con rắn mòng. Anh nói với hai đứa trẻ:

– Rắn mòng, rắn ráo hiền lành lắm, nó có cắn người đâu mà giết nó.

– Nhưng thịt rắn mòng ngon lắm!

Thế là anh đưa cho mỗi đứa một quan tiền rồi xách cái giỏ rắn về thuyền, anh thả rắn xuống nước và nói với rắn:

– Ta phóng sinh cho rắn mòng về với đàn! Còn chó và mèo ở trên thuyền với ta.

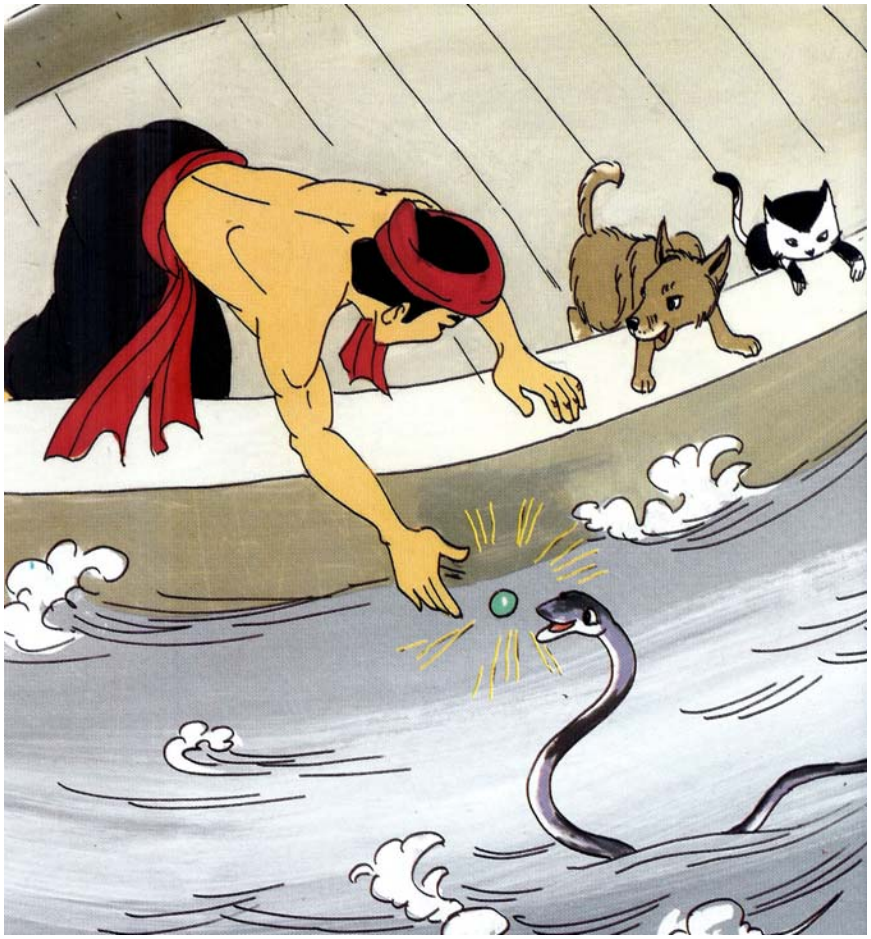

Thuyền anh vượt sóng suốt đêm để trở về. Dưới ánh trăng, bóng anh chèo thuyền in rõ trên mặt nước, chó và mèo ngơ ngác nhìn. Đột nhiên một con rắn trắng lóe sáng trên mặt nước giống hệt con rắn mòng anh đã thả ngoi lên và nói với anh:

– Tôi là con vua Thủy Tề. Cha tôi mời anh xuống thủy cung chơi, để cha tôi được trả ơn anh đã cứu tôi.

– Có cho chó và mèo đi theo được không?

– Được.

Rắn mòng đưa cho anh viên ngọc thần rồi rẽ vào nước. Anh giắt viên ngọc vào người rồi cùng chó và mèo bước xuống nước.

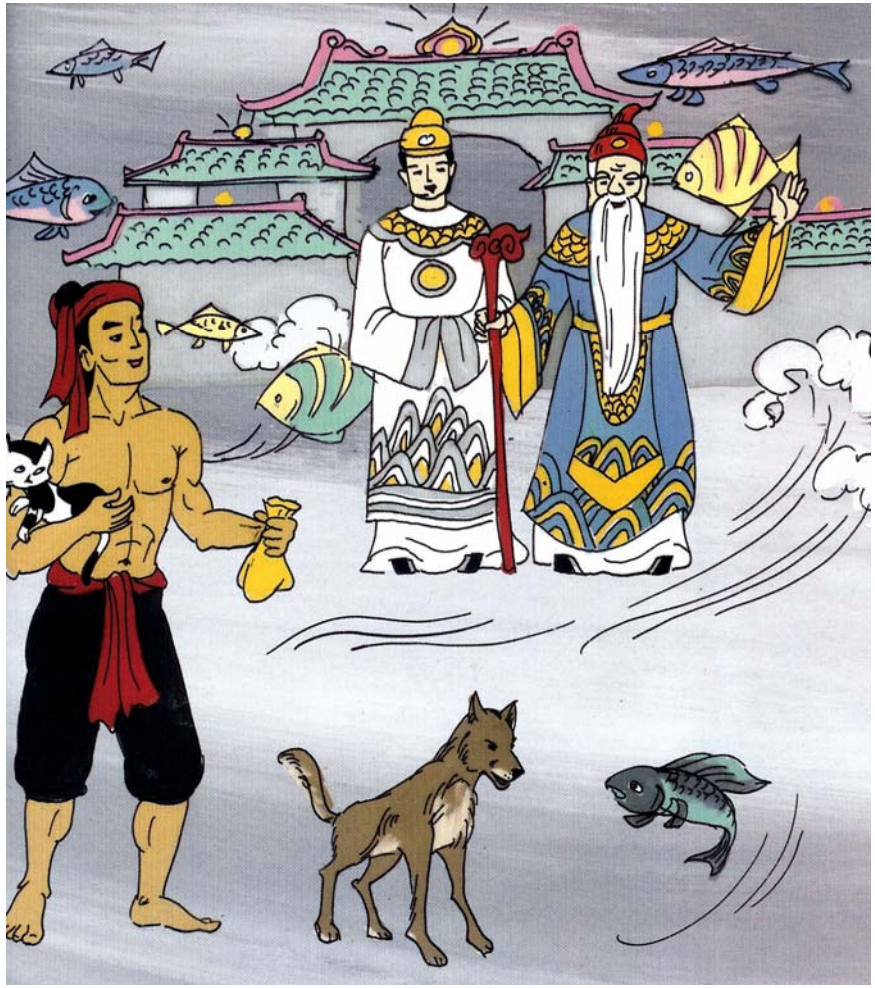

Xuống đến thủy cung, một tòa lâu đài tráng lệ, vua Thủy Tề đã chờ sẵn, đứng cạnh vua là một chàng trai tuấn tú mặc áo giáp trắng, đó chính là rắn mòng.

Anh ở chơi thủy cung ít ngày, đến hôm trở về bến, vua Thủy Tề biếu anh một túi ngọc trai và chàng hoàng tử rắn mòng tiễn anh về tận bến quê.

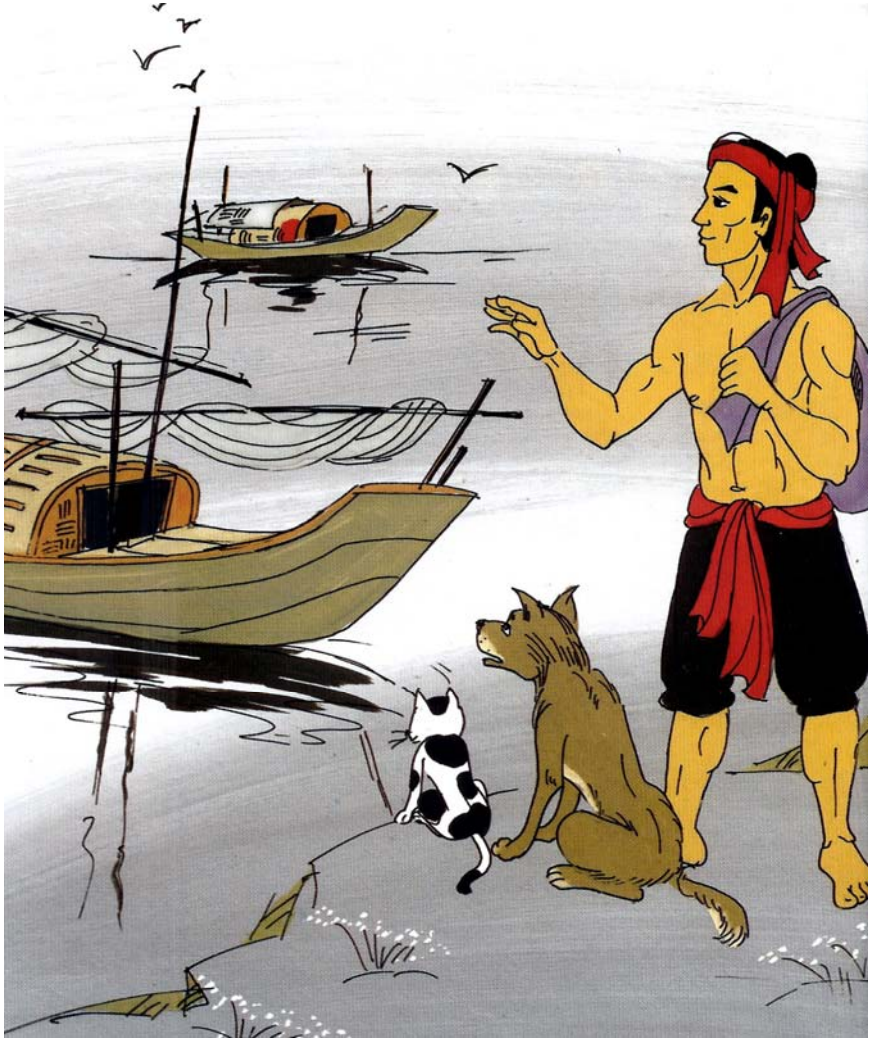

Từ hôm anh xuống thủy cung chơi, thuyền anh cứ một mình tự trôi dạt về phía bến. Đúng hôm thuyền về đến bến là lúc anh cùng chó, mèo đang đứng đón.

Cả bến lấy làm ngạc nhiên. Họ đồn rằng anh chàng đáng thương đã ngủ gật trong khi chèo thuyên nên đã bị ngã xuống nước cùng với chó và mèo. Từ đó anh không đi làm thuê nữa.

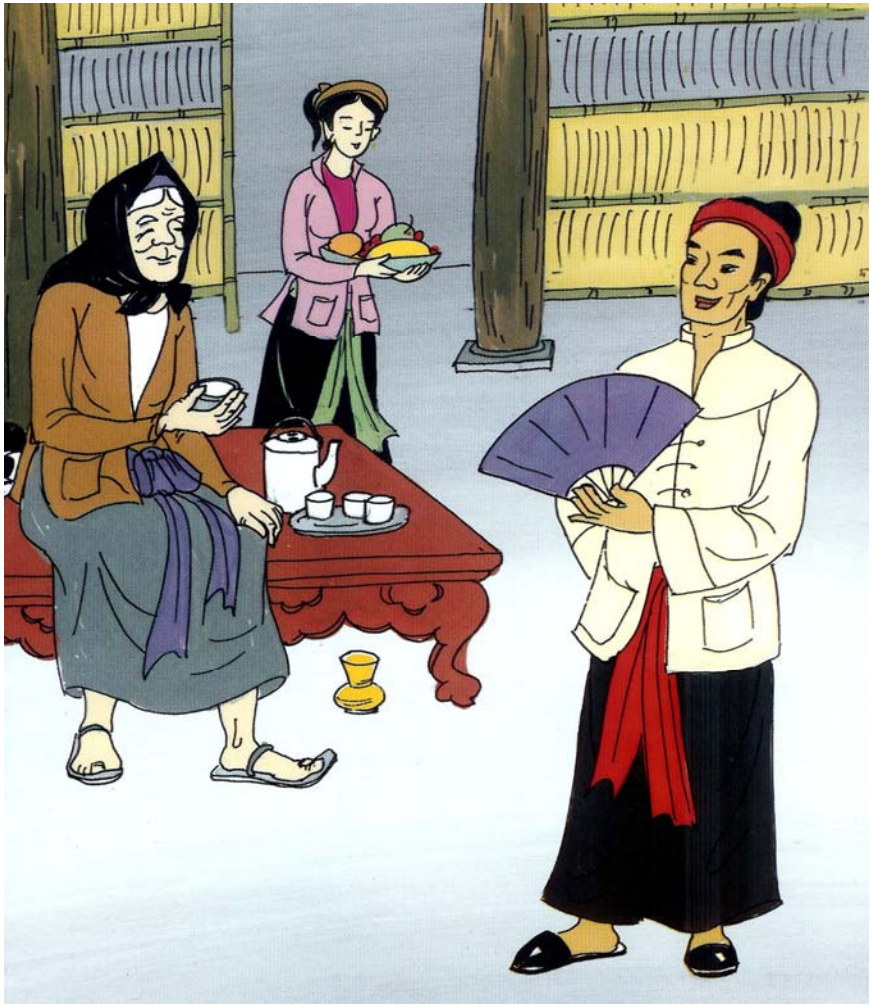

Túi ngọc trai mang về, anh đem vài hạt đổi lấy đồ ăn thức uống, làm nhà và bỗng nhiên anh chàng nghèo khổ trở thành nhà giàu. Anh cưới vợ rồi đón mẹ về ở cùng, gia đình đầm ấm hạnh phúc.

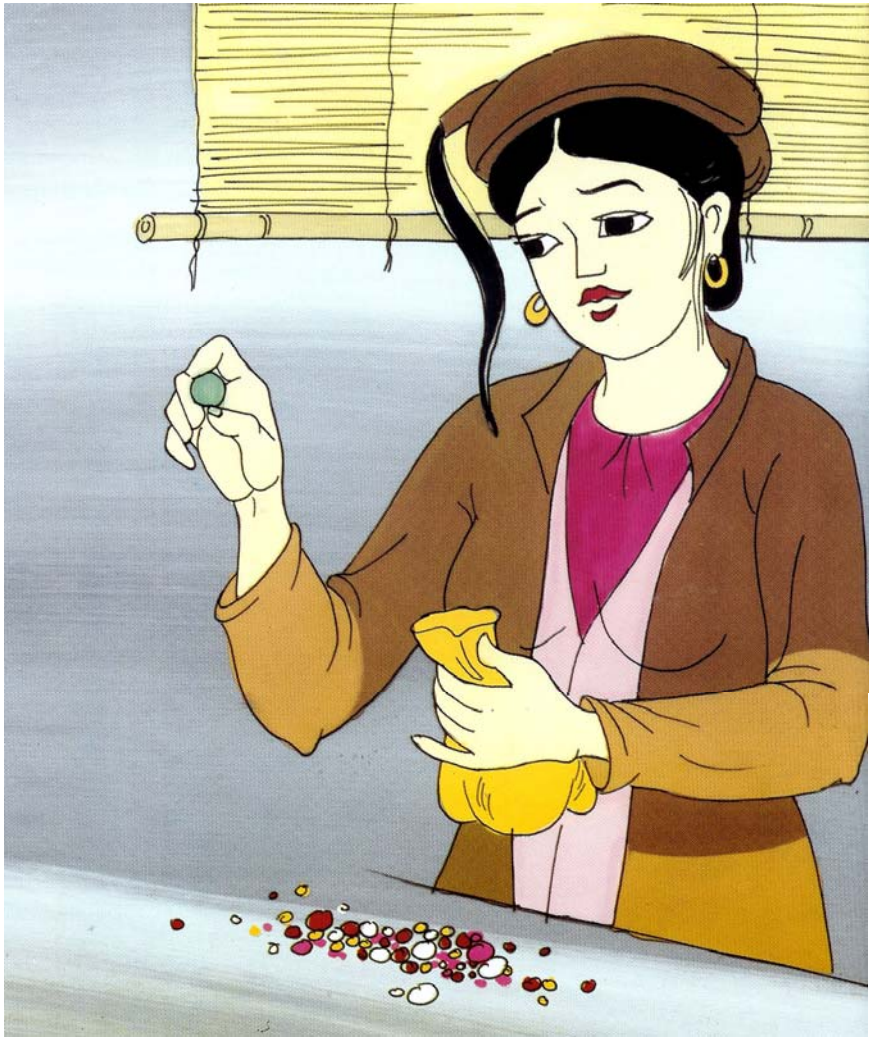

Một hôm vợ anh đem túi hạt ngọc trai ra ngắm, thấy ở dưới đáy túi có viên ngọc xanh sáng lấp lánh, người vợ nghĩ: Viên ngọc này làm vòng cổ chắc sẽ đẹp. Chị cầm viên ngọc đó đến lão thợ kim hoàn nhờ nạm vào vòng cổ. Chẳng ngờ lão thợ bất lương biết ngọc quý nên đã đánh tráo mà chị không biết.

Vợ hí hửng đeo vòng ngọc lên cổ về khoe với chồng. Vừa nhìn, chồng phát hiện ngay đấy là ngọc giả và nhớ lại lời dặn của vua Thủy Tề: Viên ngọc quý sẽ tích tụ của cải trong nhà, mất viên ngọc này thì của cải sẽ đi hết.

Từ đó người vợ ốm liệt giường, mẹ anh cũng nằm không dậy được. Anh tha thẩn ngày đêm ở bờ biển mong gặp được rắn mòng. Chó và mèo cũng theo anh đi tìm viên ngọc quý.

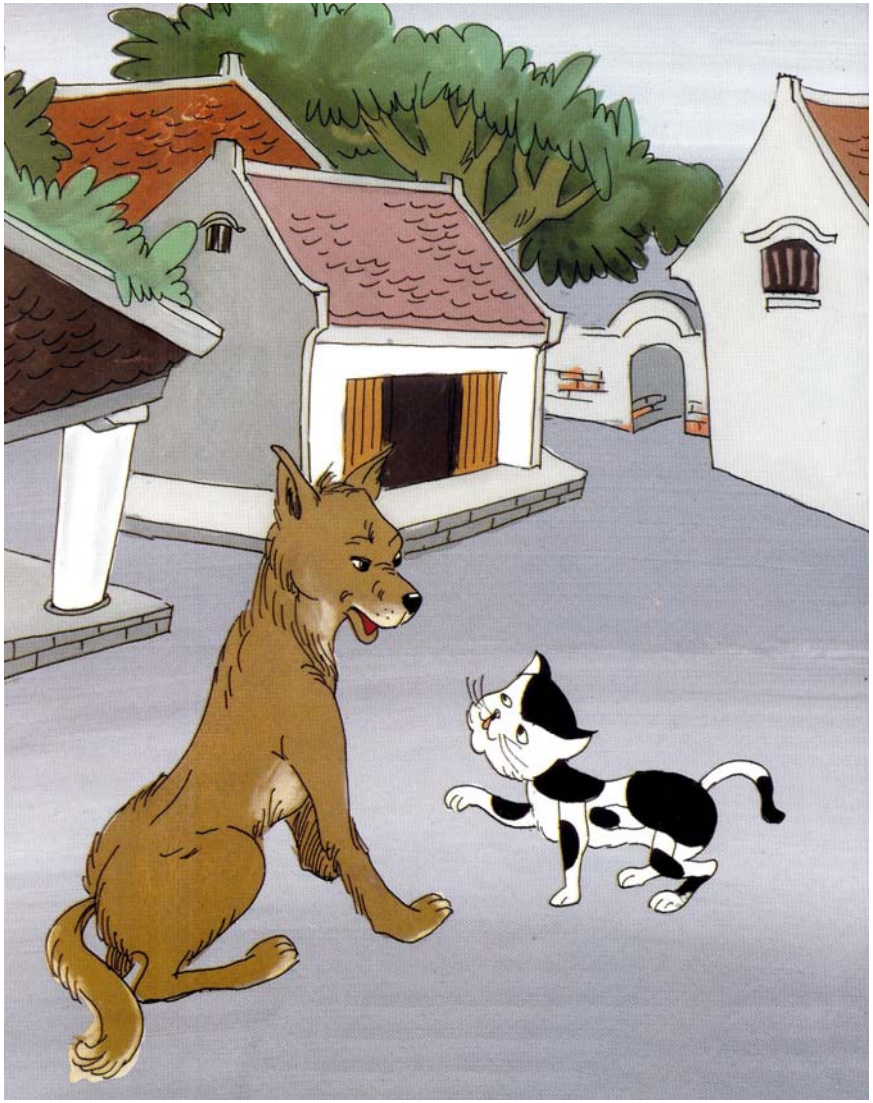

Qua dò hỏi, chó và mèo biết được nhà lão thợ kim hoàn có hai con chó dữ, mèo nói với chó:

– Tôi sẽ đến gây sự với chúng nó, khi chúng đuổi tôi ra bờ sông thì anh lẻn vào nhà lão nhé!

Quả thật, nửa đêm chó vào nhà thấy lão thợ bạc đang nằm giữa phản ngáy phì phò. Túi đựng viên ngọc để ở dưới gối. Chó tiến đến liếm gan bàn chân lão liên tục làm lão trở mình cựa quậy nên đầu lão chệch ra khỏi gối. Thừa cơ chó nhanh chân quơ ngay cái túi ngọc rồi chạy.

Lấy được ngọc, chó chạy ngay đến bờ sông gặp mèo, rồi hai con giằng nhau được cầm viên ngọc để mang về cho chủ, chẳng may kéo đi kéo lại viên ngọc văng luông xuống sông. Một con cá chép trông thấy ngọc sáng liền đớp ngay và nuốt xuống bụng. Mèo và chó chưng hửng bảo nhau: "*Chúng ta đi đến nhà ông thuyền chài và nói với ông rằng: Dọc đường chúng cháu bị gió to cuốn nên lạc vào đây, xin ông cho chúng cháu ở tạm để đợi thuyền nhà.*"

Mèo và chó ợ tạm nhà ông thuyền chài nhưng rất chăm làm. Chúng biết cho lợn, gà ăn, phơi lưới rồi quắp cá ở lưới ra. Ông chài quý chúng lắm.

Một buổi sớm ông chài đi đánh cá vê, trong giỏ có con chép to. Chó và mèo trông thấy liền nói với ông:

– Sắp mùa lạnh hiếm thức ăn, cá chép ngon ướp để dành được, ông đừng bán. Nghe phải nên ông đồng ý và bảo mèo và chó mổ cá. Ông cho chúng bộ lòng. Và chúng đà tìm lại được viên ngọc.

Nhưng viên ngọc cứ sáng lóa lên. Một con quạ đấu trên cây gạo nhìn thấy tưởng con cá tươi liền sà xuống quắp được viên ngọc. Mèo luống cuống lên thì cho nói:

– Chúng mình tìm cách lấy lại viên ngọc.

– Con quạ vẫn đứng trên cây gạo kia. Tôi sẽ giả chiết, thế nào quạ cùng xuống mổ thịt tôi.

Nói rồi, chó rúc vào đống bùn rồi lăn ra nằm chổng vó phơi bụng giả chết.

Vừa hay đúng cơn đói của quạ, quạ bổ ngay xuống đậu trên bụng chó, chó chồm lên tóm gọn quạ ngay:

– Viên ngọc đâu?

– Ngọc cứng như đá không ăn được, vứt trong gốc gạo kia.

Mèo chạy đến gốc gạo nhặt viên ngọc cùng với chó ôm chặt chạy một mạch về nhà.

– Ngọc đây, ngọc quý đây!

Viên ngọc qúy lại trở về với anh chàng tốt bụng. Lập tức người vợ khỏe lại, chồng đứng phắt dậu vui sướng khôn cùng đến bên mẹ nâng mẹ dậy. Cả nhà mừng rỡ và cảm ơn con chó, con mèo có nghĩa.

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051